ţiunii aŭ fost prinşi. Consulul frances a protestat contra acţiunii comandantului american.

Şimla, 14 Aprilie.

Agenţia Reuter anunţă: „Ducele Conaught, care părăsise Şimla pentru a se întorce în Anglia, a primit ordinul de a se întórce grabnic înapoĭ la Şimla; telegrama care conţine ordinul spune că perspectivele sunt fórte critice. După cum se spune, s'a hotărât concentrarea trupelor indiane în apropiere de Ghuettah.

Cair, 14 Aprilie.

Intreruperea relaţiunilor agentului diplomatic frances cu guvernul egiptean a produs o adâncă impresie. Aglia pare că vrea să respingă acum orĭ ce respundere; Nubar paşa e în cea mai mare încurcătură. Se crede că agentul frances, părăsind capitala, nu va părăsi şi Egiptul.

Constantinopole, 14 Aprilie,

Comitetele bulgare care lucrézā la organizarea unei agitaţiĭ în Macedonia şi regiunile vecine, recrutézā pe faţă ómeniĭ carĭ, organizaţi în bande, ss invadeze şi să provóce la rescólă. Agenţi secreţi aĭ acelor comitete cutrierā Macedonia pentru a aţâţa poporaţiunea contra autorităţilor otomane. Subt masca de neguţătorĭ ambulanţĭ, aceştĭ agenţĭ cautā să se familiariseze cu topografia provinciei pentru ca la timp să pótă servi bandelor ca conducătorĭ. Uniĭ dintre eĭ se aşédă timporar prin sate, ca meşteşugarĭ, ocupându-se însă esclusiv cu agitarea maselor; din când în când eĭ trec peste fruntariĭ pentru a raporta asupra resultatului activităţeĭ lor. Autorităţile otomane, civile şi militare, observă agitaţiunea întreprinsă d'aceştĭ ómeni şi iaŭ mĕsurĭ pentru a împiedica invasiunea bandelor.

Londra, 15 Aprilie.

Agenţia Reuter anunţă că rĕsboiul pare neânlaturat între Rusia şi Englitera.

Petersburg, 15 Aprilie.

Se asigură că Ţarul va pleca mâine la Moscova de unde va răspândi un manifest poporului sĕŭ.

Londra, 15 Aprilie. mieḑul nopţeĭ.

Camera Comunelor a votat creditul de 11 milióne lire sterline după cererea guvernului.

D. Gladstone a declarat că Cabinetul simte respunderea ce i impune simultan grija de a mănţine în intregimea eĭ onórea Engliterei şi datoria de a întrebuinţa tóte mijlócele putincróse pentru a evita rĕsboiul.

Berlin, 15 Aprilie.

Se citeşte în „Gazeta Germanieĭ de Nord": Ierĭ, la ameazĭ în momentul când împăratul ajungând naintea Otelului ambasadeĭ englese, se cobora din trăsură, un tênĕr care trecea p'acolo voi să ia locul pe care împĕratul 'l părăsise. Arestat, s'a recunoscut că e un pictor de porţelan, surdo-mut, şi care locueşte în Berlin; el făcuse acésta sub lovitura unuĭ acces momentan de alienare mintală.

Roma, 15 Aprilie.

„Gazeta oficială" confirmă desminţirea dată de „Stampa" sgomotuluĭ cum că s'ar fi ivit holera în Italia, şi declară că un singur cas banuitor s'a constatat la 22 Aprilie în provincia Bergame unde un batrân s'a recunoscut că e atins de holera sporadică, cas ce se înfaţişéză în orĭ-ce timp.

Din Capitală

* Palatul regal din Capitală va fi iluminat cu electricitate de la 15 Septembre innainte. O casă comercială din Viena e însărcinată cu predarea şi instalarea aparatelor.

Ministerul Domeniilor va plăti pentru aceste aparate 61,000 de leĭ.

* Alaltă-ierĭ, la orele 5, M. S. Regele, însoţit de principele moştenitor şi principele Ferdinand, a făcut o visită P. S. S. mitropolituluĭ primat; d'aci s'a îndreptat spre Cotrocenĭ, de unde s'a reântors la orele 7 în palatul din capitală.

* Primarul Capitaleĭ se ocupă cu poliţia comunală şi cu salubritatea oraşuluĭ. Darea de sémă a actualeĭ administraţiunĭ municipale va fi în curând tipărită.

* Dómnele din societatea înaltă bucureşteană aŭ organisat o frumósă represintaţiune pentru societatea musicală *Odeon*.

Iniţiativa acesteĭ represintaţiunĭ se datoreşte distinsuluĭ director al Conservatoruluĭ, Ed. Wachmann.

* Societatea Preseĭ, este convocată în adunare estra-ordinară, pentru mâine sĕră 18 curent, spre a modifica maĭ multe articole din statute, precum şi pentru alegerea unuĭ preşedinte, în locul regretatuluĭ C. A. Rosetti. Majoritatea pare hotărâtă a nu alege de o cam dată pe preşedinte.

* Se ḑice că în urma ştirilor tot maĭ grave, venite din străinătate, camerele vor fi convocate chiar în luna Maiŭ.

ACTE OFICIALE

* D-l Gr. Petroniu, doctor în drept. actual avocat public. S'a numit comisar al guvernuluĭ pe lângă creditul fonciar din Bucurescĭ.

* D-l C. Olteanu, actual şef perceptor vamal cl. I, s'a numit administrator al caseĭ de credit agricol din jud. Doljiu.

* S'a sancţionat legea prin care se recunósce calitatea de cetăţén român d-luĭ dr. Ion Neageo din Bucureştĭ.

DIN JUDEŢE

Foc.— A-l'altă-ierĭ nóptea, pe la orele $1^1/_2$, un incendiŭ a isbucnit în strada Podul-de-Pétră. Din causa desimiĭ locuinţelor în acea stradă, incendiul a consumat vre 8 case şi maĭ multe atenanţe, graţie numeróselor construcţiunĭ de lemn din dosul acelor case. Peste 40 familiĭ sărace ce locuiaŭ acolo sunt astăḑĭ pe drumurĭ.

O comóră.—„Gazeta Olteniei" relatézā că Vasile Popescu din strada Bucurescĭ, Craiova a denunţat verbal cum că afară din bariera Crucei de Peatră maĭ mulţi indivizĭ ar fi găsit o comóră de banĭ.

După cercetările orânduite de poliţie s'a constat că acéstă comóră consista în 98 icosarĭ şi 24 sfanţĭ, toţi banĭ calpĭ.

Şapte servitorĭ aĭ antreprenoruluĭ closetelor oraşuluĭ aŭ dat de acest noroc şi aŭ împărţit banii fraţesce între dênşiĭ.

Acum se cercetéza cine e autorul aceleĭ comóre.

—x—

Se ḑice că esplosia de pulbere, în care nenorocitul Traian Calinescu şi-a găsit mórtea, ar fi fost intenţionată.

Faptul s'a întâmplat tocmaĭ în timpul sosiriĭ inspectoruluĭ din Bucureştĭ, care avea să céră luĭ Călinescu conturile şi pierderea unor sume însemnate de banĭ. „Dacă la sosirea sa în Botoşanĭ nenorocitul Călinescu a avut o conduită onestă şi exemplară, în cele din urmă el a fost înconjurat de un stol de prietenĭ; cavalerĭ de modă, evreĭ reformaţĭ cum se pretind, dar carĭ în realitate nu eraŭ de cât niște hoţĭ ce'l pungăşiaŭ. Se ştie de mult că Botoşeneniĭ sunt fórte renumiţi în jocul de cărţĭ. Bietul Călinescu a fost atras într'o ast fel de societate, care nu numaĭ că 'ĭ răpea salariul şi remisa sa, dar l'aŭ făcut să atingă şi baniĭ regieĭ. Suma pierdută, atât prin explosie cât şi prin lipsirĭ se ridică la cifra de 20,000.

CURŢI ŞI TRIBUNALE

Procesul Scopiţilor

(Tribunalul corecţional din Ilfov.)

Sâmbătă, 13 Aprilie cum am anunţat s'a judecat de către tribunalul corecţional din capitală procesul scârbos al scopiţilor. Procesul după insistenţa d-luĭ procuror a fost judecat cu uşile închise. Tînĕrul magistrat avea mare dreptate, cerând ca acest proces să fie judecat cu uşile închise, de óre-ce în adevĕr tóte peripeţiile procesuluĭ sunt atât de infame, atât de scârbóse, în cât morala publică póte fi greŭ atinsă.

Tribunalul era compus din d. Ghica preşedinte şi d. Orescu, membru. Fotoliul procuroruluĭ era ocupat de d. Fundăţénu. La orele 12 intră în tribunal patru inculpaţi înconjuraţi de santinele:

Ivan Zelentzoff, un bătrân octogenar, cu pĕrul alb ca zăpada, cu fisonomia sbârcită de adâncĭ bătrâneţe, cu obrajiĭ de coloraţi, gârbov, slab, dar având niște ochĭ ce aruncaŭ scânteĭ, în care se oglindeşte sufletul fanatic al mareluĭ prooroc scopit. Cine este Zelentzoff? un mister a copere trecutul acestuĭ om, şi apoĭ ce probézā cum că în adevĕr acest bătrân se numesce Ivan Zelentzoff? Scopiţiĭ schimbă numele, precum noĭ sshimbăm cămaşa. Un lucru se póte ḑice aproximativ: bĕtrânul prooroc din Galaţĭ este de sigur un fugar din Siberia, un condamnat la muncă silnică în Rusia, un *scopiţel* renumit şi care, trecênd Prutul 'şi a stabilit domiciliul pe pământul Romănieĭ, unde esercită fără teamă lucrativa profesiune de maiestru castrator, sacerdotul operelor arhi-sfinte ale infameĭ secte.

Niculae Maximoff, este un rus înnalt, sdravăn, cu, obrajiĭ rumenĭ, cu fisionomia caracteristică rusésca, nasul mic, cârn; cu vîrful ridicat în sus, cu umeriĭ obrazuluĭ scoşĭ, cu obrazul rotund şi strălucitor de grăsime ca un lighean de aramă bine curăţit. Inculpatul trăieşte în Bucureşti, are vârstă de 50 anĭ şi e de meserie birjar.

Alexe Ivanoff este un om scurt, cu fisionomia şiretă, idiotă, pórtă pĕrul lung care a înălbit puţin. Are 50 de anĭ, şi declară a fi scopit în Rusia.

Dumitru Ivanoff este un om de 50 anĭ, obrazul acoperit cu niște peteroiĭ, sbârcit. Ţine ochiĭ plecaţĭ în jos şi se uită pe furiş la tribunal.

La intrarea arestanţilor o mişcare sĕ produce în sala, plină de scopiţĭ.

Printre acest public bizar ni se arată un adevĕrat monstru, o fiinţă stranie, care a pierdut orĭ-ce înfăţişare omenéscă. Acest om este celebrul Matuşioff, marele sacerdot al scopiţilor din capitala Romăniei.

Curiósă degradare a animaluluĭ nobil, care pórtă urmele de om!

Matuşioff sémănă cu o bă ică de porc plină de cerviş; capul trunchiul şi piciórele 'şĭ aŭ pierdut formele lor caracteristice, nicĭ o linie de separaţiune n'a rĕmas, ci totul s'a topit într'o singură bucată de grăsime. Monstrul abia se mişcă, resuflă greŭ şi aruncă asupra publiculuĭ român o privire despreţuitóre, iar proseliţiĭ sĕĭ se descoper şi să închin luĭ, ca icóneĭ sfinte, ca representantuluĭ de frunte al credinţeĭ scopiţilor. Să ḑice cum că acest Matuşioff are o avere colosală, că pe timpul resbeluluĭ ţinea 50 trăsurĭ de piaţă.

D. procuror declară că în cas dacă martoruluĭ Sebastian Socoloff lipseşte d sea va cere amânarea procesuluĭ, de óre-ce acest martor este fórte important.

La chemarea martoruluĭ în cestiune să constată presenţa sa în sala tribunaluluĭ. Atunci d. procuror cere de la tribunal ca şedinţa să fie secretă, de óre-ce procesul are părţi fórte scârbóse şi care atinḑ morala publică. Tribunalul ordonă evacuarea.

Rechisitoriul

D. Procuror Culoglu din Galaţĭ a fost înştiinţat cum că în ḑiua de 28 Ianuarie anul corent, într'o mahala, s'ar fi comis de crima de mutilare asupra persóneĭ unuĭ strein. D. procuror Culoglu sĕ transportă imediat, precum acésta a fost de datoria d-séle, la facia loculuĭ. In adevĕr, denunţarea făcută s'a adeve it. Int'o casă din strada 12 Septembre, onor. procuror a găsit pe individul Ivan Platnicoff culcat într'o odaie şi boln v. Fiind întrebat ce are, pacientul a declarat că este castrat.

Foiţa „Universuluĭ"

11

CĂLUGĂRIŢELE CELEBRE

Maica Dolorida Perez

IV

(Urmare)

— Mie, nu: nu 'mĭ maĭ este frică. Ba chiar mi-ar plăcea să vĕd...

— Ah! exclamă bătrâna îngrozită. Ce am auḑi! Plécă, pléca d'aicĭ, păcatósă aturisită.

Maica Francisca rĕmânênd singură în chilie, se reintórse la idea eĭ favorită: — Odăiţa e deschisă! înauntru nu maĭ e nimic. Dar aceste móşte ale sfântuluĭ Bonifaciŭ unde le va fi pus stariţa? Şi părintele Carmel, care le-a adus, ce vra să ḑică asta că n'a maĭ venit p'aicĭ? Venia în tóte dimineţele, şi nu lăsa nicĭ una... Astă nópte apoĭ am auḑit un sgomot pe scări óra grădineĭ... Şi stariţa care sta tot seriósă şi pe gândurĭ! Oh! e vre-un mister de sigur. Daca l'aşiŭ putea descoperi! Şi, îl voiŭ descoperi; sunt bĕtrână eŭ, îl voiŭ descoperi. Ĕata stariţa.

Maica Dolorida intră, maĭ palidă ca orĭcând, dar cu fisonomia nepăsatóre; ar fi putut cine-va ḑice ca era o mască de cĕră.

— Maică Francisco, escĭ tot aicĭ?

— Maĭ înnainte d'a mé culca voiam să vĕd dacă prea sfinţieĭ vóstre nu vĕ maĭ trebuia nimic.

— Nimic; du te.

— Nópte bună.

După ce sărută mâna stariţeĭ, maica Francisca porni spre uşă. Când ajunse pe prag maica Dolorida o rechemă cu un strigăt:

— Ascéptă!

Un tremur o agita: pare că 'ĭ era frică să stea singură.

Maica Francisca se întórse numaĭ de cât în dărăt.

— Maĭ stăĭ puţin, fĭ zise stariţa.., Seḑĭ aicĭ, aşa...

Maica Francisca, fórte bucurósă, începu să vorbéscă:

— Vreţi să vĕ ţiŭ companie? bucuros. Vom schimba şi două, treĭ vorbe dacă vroiţi; când eram tânără eŭ eram cea maĭ glumeţă din tóte... Dar cu aniĭ vin gândurile...

Astfel urmă ea puţin, pe când maica Dolorida distrată, absorbită în sine şĭ nu auḑia alt-ceva de cât o pălăvrélă continuă.

De o dată servitórea se opri, şi după o mică tăcere, ḑise sfios rugându se.

— Prea sfântă!

— Ce vreĭ?

— Faceţi mĭ o graţie. In mine vĕ puteţĭ încrede... arătaţi mĭ móştele.... corpul sfânt.

— Corpul sfânt! Şi care? De care vorbescĭ?

— De, acela care era închis aicĭ.

— Ce? ce sciĭ tu?

— Da; ierĭ uşa a fost închisă tótă ḑiua. Nu era înnăuntru...?

— Ce?

— Corpul sfântuluĭ Bonifaciŭ?

— Da... da...

— Ară aţi-mi'l, prea sfiânto, ḑise bătrâna cu un glas rugator.

— Altă dată... Acum du-te.

— Mé duc...

Maica Francisca porni din noŭ spre uşă, mormăind în sine:

— Da, da, este un mister la mijloc.

Maica Dolorida se uită împrejur, se înfiora şi strigă din noŭ:

— Ascéptă.

— Iată mĕ.

— Nu mĭ aĭ alt nimic să 'mĭ spuĭ?

Serivtórea stete puţin pe gândurĭ, apoĭ ḑise:

— Ah! da. Părintele Carmel trebuia să vie ca să vĕ bine-cuvĕnteze monastirea...

— Eĭ, şi?

— Nu s'a vĕḑut.

— Nu va fi avut vreme.

— Avea obiceiŭ să vie în tóte ḑilele pentru lecţia surorilor.

— Va veni mâinn, fără îndoélă. Du-te maică Francisco, du-te.

— Mĕ duc, mĕ duc.

Şi eşi mormăind:

— Voiŭ descoperi eŭ misterul, îl voiŭ descoperi.

Uşa se închise şi maica Dolorida rĕmase singură.

In picióre, nemişcată în mijlocul odăeĭ stătea cufundată pe gândurĭ.

— Pare că toţĭ mĕ spionéză, ḑicea ea, pare că toţĭ aŭ să ghicéscă... Dar de ce mi-e frică să staŭ singură? Dacă l'am ucis am avut dreptate... eram în drept s'o fac. Dar cel l'alt! cel-l'alt aşa de bun leal... încreḑător! Nu l'am ucis pe dênsul? Ah! Dumneḑeule ce am făcut? Acéstă de a doua crimă era trebuinciósă ca să ascund pe cea d'intâĭ; dar acesta, acesta strigă răsbunare. El se încredea în mine şi eŭ l'am trădat! Pare că 'ĭ aud şi acum glasul... pare că 'l aud bătând la uşă. Mi-e frig: mĕ tem. Sfintă fecióră ajutămĕ tu!

Şi ḑicând astfel se duse de îngenuchie înaintea uneĭ icóne a Fecióreĭ; dar numaĭ de cât se sculă şi se dete îndărăt îngroḑită.

— Ah! e ce-va care mĕ respinge... e înnăuntrul meŭ un glas care strigă: Omorâtóre şi nelegiuită. Ah! Dumneḑeule! capul mi se pierde.

Italo Fiorentini.

A aparut fascicula No. 7 din romanul ilustrat

Regele Ţiganilor

In urma maĭ multor cererĭ, de acum înnainte „Regele Ţiganilor, va apare de două orĭ pe săptămână: Duminica şi joia şi fiecare fascicolă va costa numaĭ 5 banĭ începând chiar cu fascicula No. 7. Acest Romanţ se póte găsi la administraţia ḑiaruluĭ „Unviversul", chiar de la fascicula întâĭ şi tot cu preţul de 5 banĭ fascicula.

Preţul abonamenteluĭ penteu întregul roman e de leĭ 1.50.